

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย	(ไทย)	ความหลากหลายของทากเปลือยบริเวณอุทยานแห่งชาติ หาดขอนอม-หมู่เกาะทะเลใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช
	(อังกฤษ)	Species diversity of nudibranch at Haad Kanorm-Mu Koh Ta-Le Tai Marine National Park, Nakornsritthammarat Province

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชนา ชวนิชย์ และคณะ

มิถุนายน 2552

Subject: (cont'd) Species diversity of benthos at east Koform Mu Koh Tato-Tat Marine National Park, Nakornnontharam Province.

Prepared by Dr. G. H. Brown

Received by

Department of Marine and Freshwater Resources
Ministry of Natural Resources and Environment

Archives Division (Lavanta-BRT)

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัย	(ไทย)	ความหลากหลายของทากเปลือยบริเวณอุทยานแห่งชาติ หาดขอนอmom-หมู่เกาะทะเลใต้ จังหวัดนราธิวาส
	(อังกฤษ)	Species diversity of nudibranch at Haad Kanorm-Mu Koh Ta-Le Tai Marine National Park, Nakornsritthammarat Province

คณะผู้วิจัย

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชนา ชวนิชย์
- Professor Dr. Larry G. Harris
- นายปิยะ โภษสิน

ภาควิชาชีวศาสตร์ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดยโครงการพัฒนาองค์ความรู้
และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพ
ในประเทศไทย (โครงการ BRT)

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาণนโยบายการจัดการทรัพยากรีวภาพในประเทศไทย ซึ่งร่วมจัดตั้งโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ รหัสโครงการ BRT R_149015

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศ. ดร. วิสุทธิ์ ใบไม้ และคุณรังสรรค์มา ตัณฑเลขา ที่สนับสนุนและให้คำแนะนำในการทำวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ. ดร. วรณพ วิຍกาณจน์ คุณจิตติมา ขุ่นอารีย์ คุณชาลิดา รักษาทรัพย์ คุณปฐพร เกี้ยห์นัย และนิสิตในกลุ่ม Reef Biology ที่ช่วยในการรวบรวมข้อมูล และอ Ook ภาคสนาม

ความหลากหลายของทากเปลือยบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดขอนом-หมู่เกาะทะเลใต้
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Species diversity of nudibranch at Haad Kanorm-Mu Koh Ta-Le Tai Marine National Park, Nakornsrihammarat Province

บทคัดย่อ (ไทย)

ทากเปลือย (nudibranch) เป็นสัตว์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับหอย แต่ไม่มีเปลือกแข็งห่อหุ้มร่างกายที่อ่อนนุ่ม ทากเปลือยที่พบในประเทศไทยทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีประมาณ 60 ชนิด แต่ปัจจุบัน ยังไม่มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการกระจายและชีววิทยาของทากเปลือยในประเทศไทยอย่างจริงจัง การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหลากหลายของทากเปลือยบริเวณเกาะวังใน เกาะวังนอก เกาะราบ เกาะแตน และเกาะมัดสุม ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดขอนом-หมู่เกาะทะเลใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรดังกล่าวในพื้นที่ ผลการศึกษาในพื้นที่ พบรากเปลือย อย่างน้อย 19 ชนิด จาก 15 朔ล 9 วงศ์ ที่ระดับความลึก 1 – 15 เมตร เปอร์เซ็นต์การพบชนิดของทากเปลือยที่พบมากและพบง่ายไม่แตกต่างกันที่ 42.1% โดยมีทากเปลือยวงศ์ Phyllidiidae และ Chromodorididae เป็นกลุ่มเด่นและมีทากเปลือย *Jorunna funebris* เป็นชนิดที่พบชุกชุม ทั้งนี้ ทากเปลือย *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris cincta*, *Dendrodoris denisoni*, *Platydoris dierythros* และ *Bornella stellifer* เป็นทากเปลือยที่พบเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

Abstract (ອັກສອນ)

Nudibranch is belong to the mollusk group but it has no shell protecting its soft body. In Thailand, approximately 60 species of nudibranchs have been found in the Gulf of Thailand and Andaman Sea. However, no study had been done on the distribution and biology of nudibranch in Thailand. The purposes of this study were to investigate species diversity of nudibranchs at Haad Kanorm-Mu Koh Ta-Le Tai Marine National Park and to have a baseline data for conservation and management of natural resources. There were five islands in the study; Ko Wang Nai, Ko Wang Nok, Ko Rab, Ko Tan, and Ko Mat Sum. The results showed that a total of 19 species in 15 genera and 9 families were found at depths between 1-15 m. The difficulty and the easiness in finding those nudibranchs were 42.1%. Phyllidiidae ແລະ Chromodorididae were the dominant groups. The dominant species was *Jorunna funebris*. From this study, *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris cincta*, *Dendrodoris denisoni*, *Platydoris dierythros* and *Bornella stellifer* were the first recorded species in the Thai water.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (ไทย)

หากเปลือย (nudibranch) เป็นสัตว์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับหอย แต่ไม่มีเปลือกแข็งห่อหุ้มร่างกายที่อยู่ในน้ำ จากการที่หากเปลือยไม่มีเปลือกแข็งที่ห่อหุ้มร่างกายจึงเสียงต่อการถูกกินโดยผู้ล่า อย่างไรก็ตาม หากเปลือยมีการสะสมสารพิษหรือสร้างสารทุติยภูมิขึ้นสะสมในร่างกายเพื่อใช้ในการป้องกันตัว ปัจจุบันพบว่า สารทุติยภูมิที่พบในหากเปลือยบางชนิดมีฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็งหลายชนิด เช่น สารที่พบในหากเปลือยชนิด *Jorunna funebris* หากเปลือยที่พบในประเทศไทยทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีประมาณ 60 ชนิด แต่ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการกระหายและชีววิทยาของหากเปลือยในประเทศไทยอย่างจริงจัง

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหลากหลายของหากเปลือยบริเวณเกาะวังใน เกาะวังนอก เกาะราบ เกาะแแตน และเกาะมัดสุม ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดขอนอม-หมู่เกาะทะเลได้ นอกจากร้าน ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะนำมายัดทำฐานข้อมูลของหากเปลือยที่พบในบริเวณดังกล่าว ข้อมูลที่ได้นี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ตลอดจนการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน รวมทั้งใช้เป็นแนวทางการพัฒนาหาสราผลิตภัณฑ์ธรรมชาติทางทะเลซึ่งมีฤทธิ์ทางชีวภาพต่อไป ผลการศึกษาในพื้นที่ พบหากเปลือยกอย่างน้อย 19 ชนิด จาก 15 สกุล 9 วงศ์ ได้แก่ หากเปลือย *Thecacera* sp., *Jorunna funebris*, *Platydoris dierythros*, *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris atromarginata*, *Glossodoris cincta*, *Mexichromis multituberculata*, *Risbercia tryoni*, *Dendrodoris denisoni*, *Fryeria marindica*, *Fryeria picta*, *Phyllidia coelestis*, *Phyllidia elegans*, *Phyllidiella nigra*, *Phyllidiella pustulosa*, *Bornella stellifer*, *Armina cf. japonica*, *Flabellina rubrolineata* และ *Phyllodesmium magnum* หากเปลือยที่พบอยู่ที่ระดับความลึก 1 – 15 เมตร เปอร์เซ็นต์การพบชนิดของหากเปลือยที่พบยากและพบง่ายไม่แตกต่างกันที่ 42.1% โดยมีหากเปลือยวงศ์ *Phyllidiidae* และ *Chromodorididae* เป็นกลุ่มเด่น และมีหากเปลือย *Jorunna funebris* เป็นชนิดที่พบมากที่สุด ทั้งนี้ หากเปลือย *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris cincta*, *Dendrodoris denisoni*, *Platydoris dierythros* และ *Bornella stellifer* เป็นหากเปลือยที่พบเป็นครั้งแรกในผ่านน้ำไทย

Executive Summary (ອັນກດຸຈ)

Nudibranch is belong to the mollusk group but it has no shell protecting its soft body. Due to lacking of shell, nudibranchs are prone to predators. However, they have protected themselves by creating secondary metabolic compounds, which are used as a chemical defense. Some secondary metabolic compounds exhibit potent cytotoxic activities against cancer cells, such as secondary metabolic compounds in *Jorunna funebris*. In Thailand, approximately 60 species of nudibranchs have been found. However, no study had been investigated on distribution and biology of Thai nudibranchs.

The purposes of this study were to investigate species diversity of nudibranchs at Haad Kanorm-Mu Koh Ta-Le Tai Marine National Park and to have a baseline data for conservation and management of natural resources. There were five islands in the study; Ko Wang Nai, Ko Wang Nok, Ko Rab, Ko Tan, and Ko Mat Sum. The results of the study also can be used as a baseline data for conservation and management of natural resources, and for future development of potential bioactive compounds. The results from the surveys showed that a total of 19 species in 15 genera and 9 families were found at depths between 1-15 m. Those species included *Thecacera* sp., *Jorunna funebris*, *Platydoris dierythros*, *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris atromarginata*, *Glossodoris cincta*, *Mexichromis multituberculata*, *Risbecia tryoni*, *Dendrodoris denisoni*, *Fryeria marindica*, *Fryeria picta*, *Phyllidia coelestis*, *Phyllidia elegans*, *Phyllidiella nigra*, *Phyllidiella pustulosa*, *Bornella stellifer*, *Armina cf. japonica*, *Flabellina rubrolineata* and *Phyllodesmium magnum*. The difficulty and the easiness in finding those nudibranchs were 42.1%. Phyllidiidae ແລະ Chromodorididae were the dominant groups. The dominant species was *Jorunna funebris*. From this study, *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris cincta*, *Dendrodoris denisoni*, *Platydoris dierythros* and *Bornella stellifer* were the first recorded species in the Thai water.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	3
บทคัดย่อ (ไทย)	4
บทคัดย่อ (อังกฤษ)	5
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (ไทย)	6
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (อังกฤษ)	7
สารบัญ	8
สารบัญตาราง	9
สารบัญภาพ	10
บทนำ	11
วัตถุประสงค์ของโครงการ	14
วิธีการดำเนินงาน	15
ผลการศึกษา	16
สรุปและวิจารณ์	22
เอกสารอ้างอิง	23
ภาคผนวก	25

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ชนิดของหากเปลือยที่พบบริเวณดุทยานแห่งชาติหาดขอนคอม-หมู่เกาะทะเล ใต้	17
ตารางที่ 2 รูปของหากเปลือยที่พบบริเวณดุทยานแห่งชาติหาดขอนคอม-หมู่เกาะทะเล ใต้	18

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 แผนที่บริเวณสถานที่เก็บตัวอย่าง	15
รูปที่ 2 เปอร์เซนต์ของชนิดทางเปลี่ยยที่พบ จำแนกตามความยากง่าย	16

บทนำ

หลักการและเหตุผลโครงการ

ประเทศไทยเป็นประเทศไทยนึงที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรในทะเล และมีความหลากหลายทางชีวภาพที่สูง ปัจจุบัน ได้มีการใช้ทรัพยากรในทะเลหลายด้าน เช่น การทำประมง การท่องเที่ยว การเพาะเลี้ยง รวมทั้งมีแนวโน้มที่จะเป็นแหล่งยาที่มีความสำคัญในอนาคตอย่างไรก็ตาม การศึกษาในด้านชีวิทยาของสัตว์ทะเลประเภทต่างๆ รวมทั้งทากเปลือยมีนัยมาก ทำให้ขาดข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป หากเปลือยเป็นหอยไม่มีเปลือก ประเภทหนึ่งที่มีสีสันสวยงาม สามารถพับได้ตามแนวปะการังและแนวพื้นทราย หากเปลือยมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่ออาหารในทะเล จากการศึกษาพบว่า ทากเปลือยบางชนิดสามารถสร้างสารผลิตภัณฑ์ธรรมชาติทางทะเลซึ่งมีฤทธิ์ทางชีวภาพ แต่การที่ในปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกระจาย รวมถึงชีวิทยาของทากเปลือยในประเทศไทยอย่างจริงจัง ทำให้จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาวิจัยในงานที่เกี่ยวข้องกับทากเปลือยมากขึ้น ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน รวมทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาหาสารผลิตภัณฑ์ธรรมชาติทางทะเลซึ่งมีฤทธิ์ทางชีวภาพต่อไป

สำรวจเอกสาร

ทากเปลือย (nudibranch) เป็นสัตว์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับหอย แต่จะไม่มีเปลือกห่อหุ้มร่างกายที่อ่อนนุ่ม ทากเปลือยอยู่ใน Subclass Opisthobranchia Order Nudibranchia หากเปลือยส่วนใหญ่มีขนาดเล็กตั้งแต่ 2 มิลลิเมตร จนถึงขนาดใหญ่ที่สามารถพับได้ประมาณ 30 เซนติเมตร เช่น ทากเปลือยที่ชื่อว่า Spanish dancer (*Hexabranchus sanguineus*) หากเปลือยส่วนใหญ่มีสีสันที่สวยงาม เนื่องจากพigmันไม่มีเปลือกแข็งห่อหุ้มร่างกายจึงเสี่ยงต่อการถูกกินโดยผู้ล่า อย่างไรก็ตาม ทากเปลือยได้มีการสะสมสารพิษหรือสร้างสารทูติยภูมิขึ้นมาไว้ในร่างกายเพื่อการป้องกันตัว (Thompson, 1976; Coleman, 2001) ซึ่งสารพิษส่วนใหญ่ได้มาจากอาหารที่ทากเปลือยกิน อาหารของทากเปลือย เช่น พองน้ำ ไฮดรอย์ เพรียร์หัวหอม สาหร่าย ปะการัง ดอกไม้ทะเล เป็นต้น (Thompson, 1976; Coleman, 2001)

ทากเปลือยสามารถพับได้ทั้งในเขตร้อนและเขตหนาว อาศัยอยู่ตามแนวปะการัง พื้นทรายพื้นโคลน ป่าชายเลน และกลางทะเลเปิด (Marshall and Willan, 1999; Coleman, 2001) หากเปลือยมีบทบาทที่สำคัญในห่วงโซ่ออาหารของระบบนิเวศทางทะเล และยังมีส่วนช่วยควบคุมการแพร่กระจายของชนิดพันธุ์ต่างกันที่เข้ามาในระบบนิเวศอีกด้วย (Harris and Tyrrell, 2001)

ปัจจุบันพบว่าสารทุติยภูมิที่พบในหากเปลือยบางชนิดมีฤทธิ์ทางชีวภาพ โดยมีความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็งหลายชนิด เช่น พบรการสะสมสารทุติยภูมิกลุ่ม renieramycins หลายชนิดในหากเปลือย *Jorunna funebris* ซึ่งสารกลุ่มนี้มีความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็ง ทั้งนี้ หากเปลือยรับสารทุติยภูมิกลุ่มดังกล่าวมาจากการกินฟองน้ำสีน้ำเงิน *Xestospongia* sp. เป็นอาหาร (นำพร อินเดน และคณะ, 2548; Suwanborirux et. al., 2003)

หากเปลือยสามารถจำแนกออกได้ 4 อันดับย่อย ตามลักษณะสัณฐานวิทยาที่แตกต่างกัน ได้แก่ Doridina, Dendronotina, Arminina และ Aeolidina (Debelius and Kuiter, 2007) อย่างไรก็ตาม การที่หากเปลือยบางชนิดมีลักษณะสัณฐานวิทยาบางอย่างที่เป็นลักษณะร่วม เช่น หรือคล้ายกันระหว่างกลุ่ม จึงทำให้อาจเกิดความสับสนและเป็นการยากต่อการจำแนกชนิดหากไม่ได้สังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน รายละเอียดของอันดับย่อยมีดังต่อไปนี้ (ดัดแปลงจาก Gosliner, 1987; Debelius and Kuiter, 2007)

อันดับย่อย Doridina

หากเปลือยกลุ่ม doridaceans หรือเป็นที่รู้จักกันดีในนาม dorids จัดเป็นหากเปลือยกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในทั้งหมด 4 อันดับย่อย หากเปลือยกลุ่ม dorids สามารถแบ่งออกได้ 2 กลุ่ม กลุ่มแรกซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่มีลักษณะลำตัวแบน (dorso-ventrally flattened) และมีส่วนปลายสุดของแผ่นหลัง (notum) ขยายต่อครอบคลุมส่วนเท้า (foot) ทั้งหมด ในขณะที่อีกกลุ่มมีลักษณะคล้ายปลิง (slug-like) ซึ่งมีแผ่นหลังไม่ครอบคลุมส่วนเท้า หากเปลือยกลุ่ม dorids นี้มีวิวัฒนาที่ใช้ในการรับสัมผัส 1 คู่ เรียกว่า rhinophore อยู่ที่บริเวณส่วนหัว (head) สำหรับส่วนขับถ่ายหรือทวาร (anus) อยู่ที่บริเวณปลายสุดของลำตัวหรือแผ่นหลัง ซึ่งปกติล้อมรอบด้วยส่วนของเหงือกที่มีลักษณะเป็นฟู (branched gill) ซึ่งที่มาของคำว่าหากเปลือยในภาษาอังกฤษ หรือ nudibranch หมายถึง เหงือกที่ปราศจากสิ่งห่อหุ้ม (naked gill) ทั้งนี้ หากเปลือยวงศ์ Phyllidiidae ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่ม Doridina เป็นหากเปลือยที่ไม่มีเหงือกอยู่รอบทวาร แต่มีลำตัวแบนและมีแผ่นหลังครอบคลุมส่วนเท้าเข่นกัน ส่วนที่เป็นอาหารของหากเปลือยกลุ่ม dorids ได้แก่ ฟองน้ำ ไบรโอลาร์ และเพรียงหัวหอม เป็นต้น ยกเว้น หากเปลือยสกุล *Roboastria* และ *Gymnodoris* ที่เป็นผู้ล่าหากทะเลหรือหากเปลือยชนิดอื่นเป็นอาหาร

อันดับย่อย Dendronotina

หากเปลือยกลุ่ม dendronotaceans มีลักษณะเฉพาะที่อวัยวะรับสัมผัส rhinophore ที่มีรูปร่างเป็นฝาคล้ายถ้วย (cup-like sheath) ส่วนบนของขอบแผ่นหลังเป็นแฉวของเหงือก (gill) หรือ cerata ที่มีรูปทรงธรรมชาติหรือมีรูปทรงที่แตกแขนง หากเปลือยกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นนักล่าของสัตว์กลุ่ม cnidarians เช่น กัลปังหา ปะการังอ่อน หรือ ไซดรอยด์ ยกเว้น สกุล *Melibe* ที่มี

พัฒนาการของส่วนปากที่เปิด (oral hood) เพื่อใช้จับเหยื่อที่เป็นสัตว์กลุ่ม crustaceans ที่มีขนาดเล็ก

อันดับย่อย Arminina

หากเปลือยกลุ่ม arminaceans เป็นหากเปลือยกลุ่มเล็กที่สุด หากเปลือยกลุ่มนี้ไม่มีส่วนที่เป็นฝัก (sheath) ของ rhinophore แต่มีส่วนขยายมาคลุมปากเรียกว่า oral veil บริเวณด้านหน้าของส่วนปาก ลักษณะของลำตัวค่อนข้างแบนยาวคล้ายหากเปลือยกลุ่ม dorid หรือมีส่วนขยายของ cerata บริเวณแผ่นหลังที่ขยายมาด้านหน้าของ rhinophore หากเปลือยกลุ่ม arminina ที่มีลำตัวแบนยาว กินปะการังอ่อนหรือปากกาทะเลเป็นอาหาร ขณะที่กกลุ่มที่มี cerata บนแผ่นหลังกินไบร็อกซึ่งเป็นอาหาร

อันดับย่อย Aeolidina

หากเปลือยกลุ่ม aeolids เป็นหากเปลือยกลุ่มใหญ่อันดับสอง หากเปลือยกลุ่มนี้มี rhinophore 1 คู่ มีส่วนที่เป็นหนวดบริเวณปาก 1 คู่ และมี cerata ที่ประกอบด้วยการแตกแขนงของต่อมที่ใช้ในการย่อยอาหาร (digestive gland) ลักษณะเฉพาะของหากเปลือยกลุ่ม aeolids คือส่วนขยายของต่อมย่อยอาหารมาสิ้นสุดบริเวณส่วนที่เป็นถุง เรียกว่า cnidosac ซึ่งเป็นที่เก็บเข็มพิษ (nematocyst) ที่ได้มาจากการกินเหยื่อกลุ่ม cnidaria เข็มพิษซึ่งถูกสร้างขึ้นภายในเซลล์ของสัตว์กลุ่ม cnidarian เหล่านี้จะถูกเก็บรักษาในสภาพพร้อมใช้งานใน cnidosac cell และจะถูกปล่อยออกทันทีจากกระเพาะที่อยู่ปลายสุดของ cerata เมื่อถูกดูดความ ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันตัวที่ได้ผล ถึงแม้ว่าหากเปลือยกลุ่ม aeolids ส่วนใหญ่กิน cnidarian เป็นอาหาร แต่มีหากเปลือยกลุ่ม Favorinus ที่กินไข่ของหากทะเล หรือบางชนิดที่กินหากเปลือยชนิดอื่นและเพรียบหัวหอมเป็นอาหาร

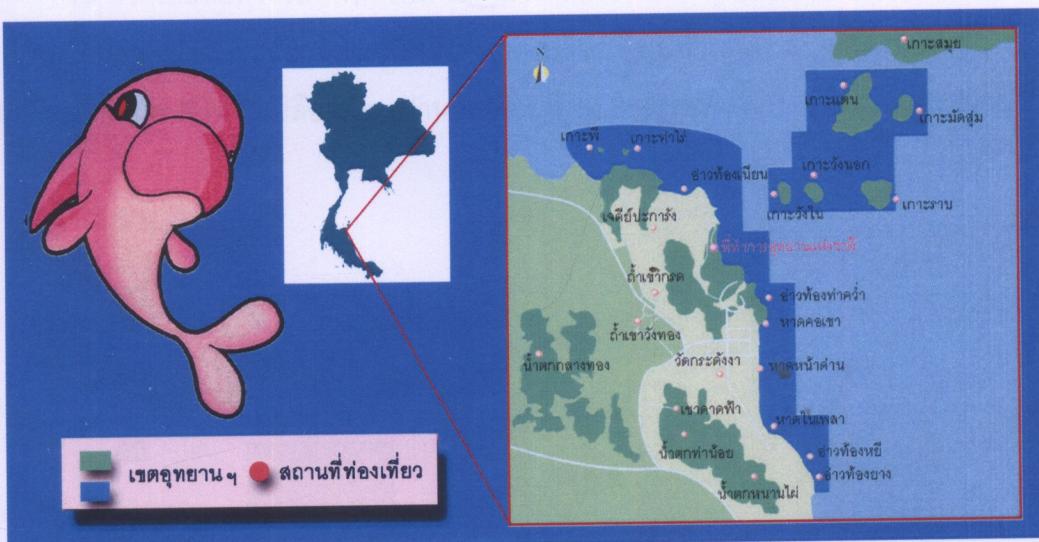
การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความหลากหลายและชีววิทยาของหากเปลือยในประเทศไทยย่างๆ วิจัยมีน้อย หากเปลือยที่พบในประเทศไทยทั้งในอ่าวไทยและทะเลลันดามันมีประมาณ 60 ชนิด (ณรงค์พล ลิทธิพัฒน์, 2544) โดยบริเวณเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบร่วมหากเปลือย 4 ชนิด ได้แก่ *Risbecia pulchella*, *Jorunna funebris*, *Phyllidia coelestis* และ *Phyllidia varicosa* (ณรงค์พล ลิทธิพัฒน์, 2544) ทั้งนี้ ได้มีการคาดการณ์ว่าหากเปลือยในน่านน้ำไทยอาจมีมากกว่า 100 ชนิด

វត្ថុបន្ទាន់នៃការងារ

1. គិតថាគារលាក់ទាក់ទងក្នុងការងារដើម្បីបន្ថែមពេលវេលាថ្មីរបស់ខ្លួន-អ្នកភ្លាស់
ទៅ
2. ចុះតម្លៃការងារដើម្បីបន្ថែមពេលវេលាថ្មីរបស់ខ្លួន-អ្នកភ្លាស់

วิธีการดำเนินงาน

ทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างทากเปลี่ยนด้วยการดำเนินการที่ใช้อุปกรณ์ช่วยหายใจได้น้ำแบบ SCUBA บริเวณเกาะทั้งห้าของอุทยานแห่งชาติหาดขอนอม-หมู่เกาะทะเล ได้ได้แก่ เกาะแตน เกาะมัดสุม เกาะราบ เกาะวังนอก และ เกาะวังใน โดยการสูมสำรวจในบริเวณแนวปะการังและบริเวณพื้นที่อื่นนอกแนวปะการัง พร้อมทั้ง บันทึกภาพถ่ายได้น้ำด้วยกล้องดิจิตอลเพื่อนำรูปภาพมาใช้ประกอบการจำแนกชนิด ซึ่งใช้สีและรูปแบบการเรียงตัวของสีที่ปรากฏอยู่บนลำตัวเป็นสำคัญ เนื่องจากการเก็บรักษาตัวอย่างทากเปลี่ยนโดยการนำมัดลงในเอกสารซอลทันที่ส่องผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการลบเลือนของสีบนลำตัว ยกต่อการจำแนก นอกจากรูป การที่หากเปลี่ยนสีที่พบในธรรมชาติค่อนข้างยาก จึงทำการประเมินโดยการแบ่งกลุ่มความยากง่ายใน การพบทากเปลี่ยนแต่ละชนิดตามจำนวนตัวอย่างที่พบ ดังนี้ 1 = พบราก (1–3 ตัวอย่าง); 2 = พบปานกลาง (4–8 ตัวอย่าง); และ 3 = พบง่าย (มากกว่า 8 ตัวอย่าง) ทั้งนี้ ตัวอย่างทากเปลี่ยนแต่ละชนิดจะถูกเก็บรักษาไว้เพื่อใช้เป็นตัวอย่างในการอ้างอิงของพื้นที่ต่อไป

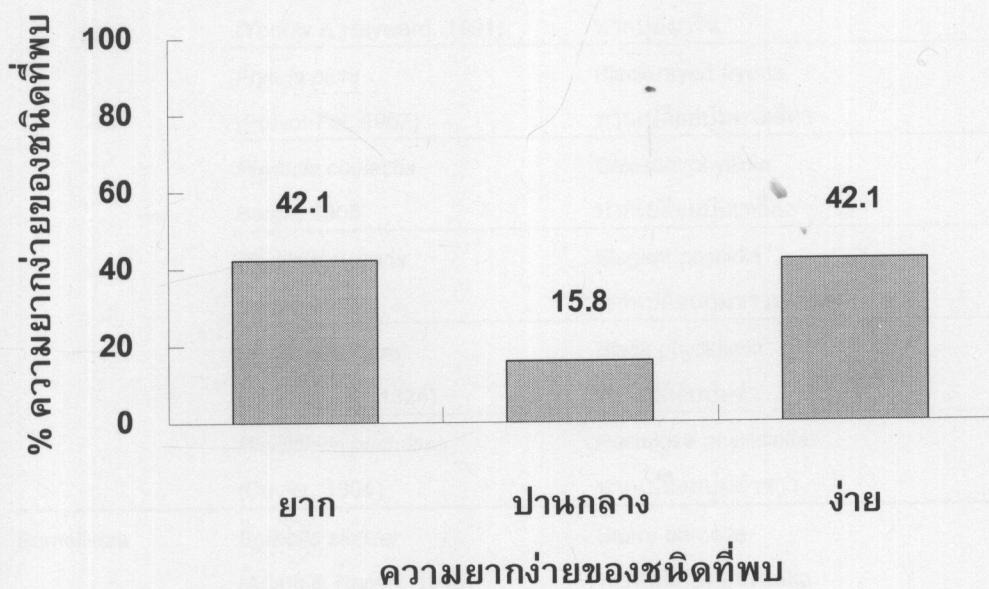

รูปที่ 1 แผนที่บริเวณสถานที่เก็บตัวอย่าง

ผลการศึกษา

จากการสำรวจหากเปลี่ยยในทุกพื้นที่ พบรากเปลี่ยยอย่างน้อย 19 ชนิด จาก 15 สกุล 9 วงศ์ ได้แก่ หากเปลี่ยย *Thecacera* sp., *Jorunna funebris*, *Platydoris dierythros*, *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris atromarginata*, *Glossodoris cincta*, *Mexichromis multituberculata*, *Risbercia tryoni*, *Dendrodoris denisoni*, *Fryeria marindica*, *Fryeria picta*, *Phyllidia coelestis*, *Phyllidia elegans*, *Phyllidiella nigra*, *Phyllidiella pustulosa*, *Bornella stellifer*, *Armina cf. japonica*, *Flabellina rubrolineata* และ *Phyllodesmium magnum* (ตารางที่ 1 และ 2) โดยมีวงศ์ Phyllidiidae และ Chromodorididae เป็นกลุ่มเด่น ซึ่งพบทั้งหมด 6 ชนิด และ 5 ชนิด ตามลำดับ และมีหากเปลี่ยย *Jorunna funebris* เป็นชนิดที่พบมากที่สุด ในจำนวนนี้ มีหากเปลี่ยย 5 ชนิด ได้แก่ หากเปลี่ยย *Chromodoris sinensis*, *Glossodoris cincta*, *Dendrodoris denisoni*, *Platydoris dierythros* และ *Bornella stellifer* เป็นหากเปลี่ยยที่พบเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

ทั้งนี้ หากเปลี่ยยทั้งหมดที่พบ พบรที่ระดับความลึกตั้งแต่ 1 ถึง 15 เมตร นอกจานี้ จากการศึกษาพบว่า เปอร์เซนต์การพบชนิดของหากเปลี่ยยที่พบยากและพบง่ายไม่แตกต่างกันที่ 42.1% ขณะที่ชนิดของหากเปลี่ยยที่พบปานกลางอยู่ที่ 15.8% (รูปที่ 1)

รูปที่ 2 เปอร์เซนต์ของชนิดหากเปลี่ยยที่พบ จำแนกตามความยากง่าย

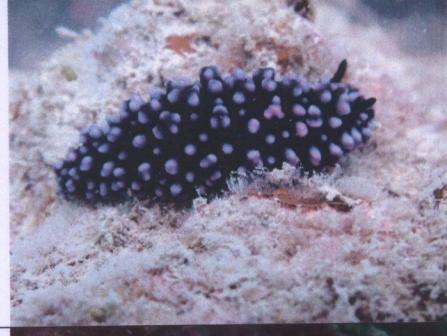
ตารางที่ 1 ชนิดของหากเปลือยที่พบบริเวณอุทยานแห่งชาติหาดขอนอ้ม-หมู่เกาะทะเลใต้

วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อสามัญ
Polyceridae	<i>Thecacera</i> sp.	Pacific thecacera หากเปลือยปีกภา
Dorididae	<i>Jorunna funebris</i> (Kelaart, 1858)	Funeral jorunna หากเปลือยโอลันนา
	<i>Platydoris dierythros</i> Fahey & Valdés, 2003	Rayed platydoris หากเปลือยแพททีโอดรีส์น้ำตาล
Chromodorididae	<i>Chromodoris sinensis</i> Rudman, 1985	Chinese chromodoris หากเปลือยโโคโน่ไดรี Jin
	<i>Glossodoris atromarginata</i> (Cuvier, 1804)	Black-margined glossodoris หากเปลือยกองหยิน
	<i>Glossodoris cincta</i> (Bergh, 1888)	Girdled glossodoris หากเปลือยลิ้นแดง
	<i>Mexichromis multituberculata</i> (Baba, 1953)	Multi-pustuled mexichromis หากเปลือยแม็กซ์จุดม่วง
	<i>Risbecia tryoni</i> (Garrett, 1873)	Tryon's risbecia หากเปลือยไทรอน
Dendrodorididae	<i>Dendrodoris denisoni</i> (Angas, 1864)	Denison's dendrodoris หากเปลือยปูมิส
Phyllidiidae	<i>Fryeria marindica</i> (Yonow & Hayward, 1991)	Marin's fryeria หากปูมาริน
	<i>Fryeria picta</i> (Pruvot-Fol, 1957)	Black-rayed fryeria หากเปลือยปูมคาดสีดำ
	<i>Phyllidia coelestis</i> Bergh, 1905	Celestial phyllidia หากเปลือยปูมเหลือง
	<i>Phyllidia elegans</i> Bergh, 1869	Elegant phyllidia หากเปลือยปูมขาวเหลือง
	<i>Phyllidiella nigra</i> (van Hasselt, 1824)	Black phyllidiella หากเปลือยปูมดำ
	<i>Phyllidiella pustulosa</i> (Cuvier, 1804)	Pustulose phyllidiella หากเปลือยปูมคำขาว
Bornellidae	<i>Bornella stellifer</i> (Adam & Reeve, 1848)	Starry bornella หากเปลือยนกันเนลล่า
Arminidae	<i>Armina cf. japonica</i> (Eliot, 1913)	Japanese armina หากเปลือยอินเดียญี่ปุ่น
Flabellinidae	<i>Flabellina rubrolineata</i> (O'Donoghue, 1929)	Red-lined flabellina หากเปลือยฟราเบลลิน่า
Glaucidae	<i>Phylloidesmium magnum</i> Rudman, Great phylloidesmium 1991	หากเปลือยแม็คหนาม

ตารางที่ 2 รูปของหากเปลือยที่พบบริเวณอุทยานแห่งชาติดาดูนอม-หมู่เกาะทะเลใต้

ลำดับ	ชื่อ	สัญลักษณ์วิทยา	รูป
1	Family Polyceridae Species: <i>Thecacera</i> sp. Pacific thecacera หากเปลือยปีก้าว	Orang - yellow body with black spots	
2	Family Dorididae Species : <i>Jorunna funebris</i> (Kelaart, 1858) Funeral jorunna หากเปลือยโอลันนา	White color body with black spots	
3	Family Chromodorididae Species : <i>Platydoris dierythros</i> Fahey & Valdés, 2003 Rayed platydoris หากเปลือยแพทที่โดยสีน้ำตาล	Cream color mantle, gill branches are white with black irregular markings	
4	Family Chromodorididae Chromodorididae Species : <i>Chromodoris sinensis</i> Rudman, 1985 Chinese chromodoris หากเปลือยโคโน่โดยจีน	3 color bands at the mantle edge: white, deep red, and yellow	
5	Family Chromodorididae Species : <i>Glossodoris atromarginata</i> (Cuvier, 1804) Black-margined glossodoris หากเปลือยทองหยิบ	Have black line bordering the very sinuous mantle edge, the black edge to the rhinophore pockets	

ลำดับ	ชื่อ	สัญญาณวิทยา	รูป
6	Family Chromodorididae Species : <i>Glossodoris cincta</i> (Bergh, 1888) Girdled glossodoris หากเปลือยลิ้นแดง	Thick body with bluish outer band on the mantle edge	
7	Family Chromodorididae Species : <i>Mexichromis multituberculata</i> (Baba, 1953) Multi-pustuled mexichromis หากเปลือยเม็กซิคุดม่วง	Have purple-color spot and have bumpy back	
8	Family Chromodorididae Species : <i>Risbecia tryoni</i> (Garrett, 1873) Tryon's risbecia หากเปลือยไทรอน	Purple line around the body	
9	Family Dendrodorididae Species : <i>Dendrodoris denisoni</i> (Angas, 1864) Denison's dendrodoris หากเปลือยปูมใส	Blue spots on the body	
10	Family Phyllidiidae Species : <i>Fryeria marindica</i> (Yonow & Hayward, 1991) Marin's fryeria หากปูมมาริน	Yellow capped tubercles	

ลำดับ	ชื่อ	สัญลักษณ์วิทยา	รูป
11	Family Phyllidiidae Species : <i>Fryeria picta</i> (Pruvot-Fol, 1957) Black-rayed fryeria หากเปลี่ยนปุ่มคาดสีดำ	Broad blue bases to its isolated, large gold capped tubercles	
12	Family Phyllidiidae Species : <i>Phyllidia coelestis</i> Bergh, 1905 Celestial phyllidia หากเปลี่ยนปุ่มเหลือง	Y shape of the blue grey dorsal-ridges, the yellow-capped mid-dorsal tubercles	
13	Family Phyllidiidae Species : <i>Phyllidia elegans</i> Bergh, 1869 Elegant phyllidia หากเปลี่ยนปุ่มขาวเหลือง	Big yellow capped tubercles with black ban on the body	
14	Family Phyllidiidae Species : <i>Phyllidiella nigra</i> (van Hasselt, 1824) Black phyllidiella หากเปลี่ยนปุ่มดำ	Dark body with pink, white, or red color tubercles	
15	Family Phyllidiidae Species : <i>Phyllidiella pustulosa</i> (Cuvier, 1804) Pustulose phyllidiella หากเปลี่ยนปุ่มดำขาว	The tubercles are in a cluster	

ลำดับ	ชื่อ	สัญญาณวิทยา	รูป
16	Family Bornellidae Species : <i>Bornella stellifer</i> (Adam & Reeve, 1848) Starry bornella หากเปลี่ยนเนลล่า	A series of cerata-like structures on each site of its elongate body	
17	Family Arminidae Species : <i>Armina cf. japonica</i> (Eliot, 1913) Japanese armina หากเปลี่ยนเดียญี่ปุ่น	Have lines on the body	
18	Family Flabellinidae Species : <i>Flabellina rubrolineata</i> (O'Donoghue, 1929) Red-lined flabellina หากเปลี่ยนราเบลลิน่า	Red longitudinal lines on its body	
19	Family Glaucidae Species : <i>Phyllodesmium magnum</i> Rudman, 1991 Great phyllodesmium หากเปลี่ยนแม็คนาม	Flattened cerata with position of zooxanthellae in the sublit parts of the skin	

สรุปและวิจารณ์

จากการศึกษาของ ณรงค์พล สิทธิทวีพัฒน์ (2544) ที่รายงานการพบทากเปลี่ยนในน่าน้ำไทย ทั้งฝั่งอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีประมาณ 60 ชนิด โดยเป็นรายงานการพบทากเปลี่ยนพื้นที่บริเวณเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพียง 4 ชนิด ได้แก่ *Risbecia pulchella*, *Jorunna funebris*, *Phyllidia coelastis* และ *Phyllidia varicosa* ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ที่พบถึง 19 ชนิด อย่างไรก็ตาม หากรวมข้อมูลทากเปลี่ยนจากรายงาน คู่มือห้องเที่ยว และเอกสารอื่นๆ คาดการณ์ว่าทากเปลี่ยนในน่าน้ำไทยอาจมีสูงถึง 100 ชนิด (Coleman, 2001; Behrens, 2005) Coleman (2001) รายงานว่า ทากเปลี่ยนส่วนใหญ่ที่พบในบริเวณต่างๆ เป็นชนิดที่สามารถพบยาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความยากง่ายของชนิดของทากเปลี่ยนที่พบบริเวณอุทยานแห่งชาติด้านอม-หมู่เกาะทะเลได้ ที่พบว่าทากเปลี่ยนส่วนใหญ่ขนาดเล็กและพบยาก และมีเปอร์เซ็นต์ความยากในการพ布สูงถึง 42.1% ถึงแม้ว่า เปอร์เซ็นต์ดังกล่าวจะไม่แตกต่างจากทากเปลี่ยนชนิดที่พบง่ายในพื้นที่เดียวกันก็ตาม นอกจากนั้น การที่พบทากเปลี่ยนส่วนใหญ่อาศัยและกินฟองน้ำเป็นอาหาร อาจเนื่องมาจากพื้นที่ศึกษามีตะกอนและ藻สูง (อัญชนา ประเทพ, 2551) ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บริเวณนี้มีฟองน้ำหลากหลายและซุกซุม จึงเป็นทั้งแหล่งอาหารและถิ่นอาศัยที่ดีให้กับทากเปลี่ยนชนิดนี้ๆ สอดคล้องกับการที่พบทากเปลี่ยนวงศ์ *Phyllidiidae* เป็นกลุ่มเด่น ซึ่งทากเปลี่ยนกลุ่มนี้เป็นทากเปลี่ยนที่กินฟองน้ำเป็นอาหาร เช่นกัน (Behrens 2005) สำหรับผลการศึกษาที่พบว่า การที่ทากเปลี่ยน *Jorunna funebris* ในวงศ์ *Dorididae* เป็นชนิดที่พบซุกซุมนั้น ทากเปลี่ยนชนิดนี้มีถิ่นอาศัยอยู่บนฟองน้ำสีน้ำเงิน *Xestospongia* sp. ซึ่งใช้เป็นแหล่งอาหาร และพบว่าทากเปลี่ยนชนิดนี้สามารถผลิตสารกลุ่ม *renieramycins* ที่ได้รับจากการกินฟองน้ำ *Xestospongia* sp. (Darumas, 2007; Darumas et. al., 2007)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการศึกษาด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาของทากเปลี่ยนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศยังมีน้อย แต่ความสนใจในทากเปลี่ยนได้เพิ่มสูงขึ้น ทั้งจากนักวิทยาศาสตร์ที่ให้ความสนใจในสารพุทธิภูมิที่ทากเปลี่ยนสร้างขึ้น และในกลุ่มนักดำน้ำที่สนใจในความสวยงามของสีสันและความยากลำบากในการค้นหา ลิงเหล่านี้สามารถนำมารถีทางค้นพบทากเปลี่ยนชนิดใหม่ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบเป็นตัวบ่งชี้ถึงโอกาสในการศึกษาทากเปลี่ยนต่อไปในอนาคต ซึ่งไม่เพียงเฉพาะด้านชีววิทยาที่น่าสนใจเท่านั้น แต่รวมถึงบทบาทหน้าที่อันสำคัญของทากเปลี่ยนที่มีต่อระบบนิเวศหรือถิ่นอาศัยด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์พล สิทธิทวีพัฒน์. 2544. การศึกษาชนิดและการแพร่กระจายของทากเปลือยในแนวปะการังของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 250 หน้า.
- นำพร อินдин, พงศ์พยอม พนุลด้วต, และ ลัดดา เตชะวิริยะทวีสิน. 2548. การวิเคราะห์ชนิดและปริมาณของสารกลุ่ม บิสเตตราชีโอลิโอโซคิวโนลีนและคลออลอยด์จากทากเปลือย *Jorunna funebris* ด้วย HPLC. โครงการปริญญาโท คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 36 หน้า.
- อัญชนา ประเทพ. 2551. กรอบงานวิจัยนิเวศวิทยาทางทะเลที่หาดขอนอ้ม-หมู่เกาะทะเลใต้. ใน วิสุทธิ์ ใบไม้ และ รังสิตา ตันตระเสขา (บรรณาธิการ), บันทึกการประชุมวิชาการประจำปี โครงการ BRT ครั้งที่ 11, 15-18 ตุลาคม 2540, โรงแรมภาลาส จังหวัดอุดรธานี. 118-120.
- Coleman N. 2001. 1001 Nudibranchs: Catalogue of Indo-Pacific Sea Slugs. Agency Limited. 144 pp.
- Behrens D. W. 2005. Nudibranch Behavior. New World Publications Inc., USA. 176 pp.
- Darumas U. 2007. Ecological roles of renieramycins on the blue sponge *Xestospongia* sp. Ph.D. Dissertation, Department of Marine Science, Faculty of Science, Chulalongkorn University. 148 pp.
- Darumas U., Chavanich S., and Suwanburirux K. 2007. Distribution patterns of the renieramycin-producing sponge *Xestospongia* sp. and its association with other reef organisms in the Gulf of Thailand. Zoological Studies 46: 695-704.
- Debelius, H. and Kuiter, R. H. 2007. Nudibranchs of the World. IKAN-Unterwasserarchiv, Germany. 360pp
- Gosliner, T. 1987. Nudibranchs of Southern Africa: A Guide to Opisthobranch Molluscs of Southern Africa. Sea Challengers and Jeff Hamann in association with the California Academy of Sciences, USA. 136pp.
- Harris L. G and Tyrrell M. 2001. Changing community states in the Gulf of Maine: synergism between invaders, overfishing and climate change. Biological Invasions 3: 9-21.

- Marshall J. G. and Willan R. C. 1999. Nudibranchs of Heron Island, Great Barrier Reef. Backhuys Publishers Leiden, Netherlands. 257 pp.
- Suwanborirux K., Amnuopol S., Plubrukarn A., Pummangura S., Kubo A., Tanaka C., and Saito N. 2003. Chemistry of renieramycins Part 3: Isolation and structure of stabilized renieramycin type derivatives possessing antitumor activity from Thai sponge *Xestospongia* sp., pretreated with potassium cyanide. Journal of Natural Product 66: 1441-1446.
- Thompson T. E. 1976. Biology of Opisthobranch Molluscs Volume 1. The Ray Society, London. 207 pp.

ภาคผนวก

บทความนี้ได้ลงในหนังสือ ลมหายใจหมู่เกาะทะเลใต้ หากเปลือย (gnudibranch)

หากเปลือย (gnudibranch) เป็นสัตว์ทะเลไม่มีกระดูกสันหลังกลุ่มเดียวกับหอย (mollusc) แต่จะไม่มีเปลือก (shell) ห่อหุ้มร่างกายที่อ่อนนุ่ม ทางอนุกรมวิธาน หากเปลือยถูกจำแนกอยู่ใน Subclass Opisthobranchia Order Nudibranchia ซึ่งพบเป็นจำนวนมากกว่า 900 ชนิด ทั่วโลก หากเปลือยส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ตั้งแต่ 2 มิลลิเมตร จนถึงประมาณ 5 เซนติเมตร แต่มีบางชนิดที่มีขนาดใหญ่ถึงประมาณ 30 เซนติเมตร เช่น หากเปลือยที่มีชื่อว่า Spanish dancer (*Hexabranchus sanguineus*) จากการที่หากเปลือยมีรูปร่างลักษณะที่คล้ายสัตว์สวยงาม รวมถึงขนาดที่เล็กและพบหาได้ยาก จึงเป็นสิ่งที่ค่อนข้างเฉพาะเจาะจงในการค้นหาผู้ที่สนใจหรือนักถ่ายภาพให้้น้ำมืออาชีพให้ฝ่าดันหาและติดตาม

จากการที่หากเปลือยปราศจากเปลือกแข็งห่อหุ้มร่างกายและมีสีสันที่สวยงาม ธรรมชาติจึงสร้างให้หากเปลือยส่วนใหญ่สามารถผลิตสารพิษหรือสารทุติยภูมิขึ้นมาสะสมไว้ภายในร่างกาย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือป้องนัยจากการถูกกินหรือการถูกถ่ายของสัตว์อื่น ซึ่งสารเหล่านี้ได้รับมาจากอาหารโดยตรง แต่สีสันที่สวยงามซึ่งเป็นตัวบ่งบอกความเป็นพิษของหากเปลือยนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้เหล่าผู้ล่าเกิดการเรียนรู้และหลีกเลี่ยงในการล่าหากเปลือยเป็นอาหารด้วยกัน นอกจากนี้ หากเปลือยบางชนิดมีการพรางตัวให้กลืนกับธรรมชาติโดยเฉพาะการพรางตัวให้เข้ากับแหล่งอาหารของมัน เพื่อให้ศัตรูมองเห็นได้ยาก อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ธรรมชาติได้สร้างสรรค์ให้หากเปลือยมีระบบป้องกันตนเองที่หลากหลาย แต่หากเปลือยยังคงมีผู้ล่าอีกหลายชนิด เช่น ดาวทะเลหรือปูบางชนิดที่สามารถกินหากเปลือยได้โดยปราศจากอันตรายจากสารพิษที่สะสมในร่างกายของหากเปลือย หรือแม้กระทั่ง คอกไไม้ทะเล หนอนตัวแบน หรือหากเปลือยด้วยกันเองกินหากเปลือยชนิดอื่นเป็นอาหารรวมถึง ปลาบางชนิดที่จัดเป็นผู้ล่าที่สำคัญของหากเปลือยด้วย ในทางตรงข้าม ยังมีสัตว์ทะเล เช่น หมึกทะเลหรือหนอนตัวแบนบางชนิด ที่แสวงหาผลประโยชน์จากการเลียนแบบโดยการพรางตัวให้มีสีสันเหมือนกับหากเปลือยเพื่อให้ศัตรูเข้าใจผิดคิดว่าเป็นหากเปลือยที่มีพิษสะสมอยู่ด้วยเช่นกัน

หากเปลือยบรรจุสารอาหารที่ได้รับมาในร่างกาย โดยอาศัยอยู่ต่ำๆ แนวประภารัง พื้นทราย พื้นโคลน ป่าชายเลน รวมถึง กลางมหาสมุทร หรือ ตั้งแต่เขต้น้ำขึ้นนำลงจนถึงระดับความลึกประมาณ 1,000 เมตร การที่หากเปลือยส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก มีถิ่นอาศัยที่หลากหลาย มีอายุสั้นเพียงไม่กี่เดือนหรือไม่เกินหนึ่งปี หรือมีบางชนิดที่มีวงจรชีวิตสั้นที่สามารถสืบพันธุ์ไว้ได้เพียงครั้งเดียว ทำให้การเตาะแสวงหากเปลือยในธรรมชาติเป็นสิ่งที่ทำหายและไม่เป็นงานที่ง่ายนัก เช่นเดียวกับการที่หากเปลือยหลายชนิดออกหากินในเวลากลางคืน และมีหลายชนิดที่ออกหากินในเวลากลางวัน ก็เป็นข้อจำกัดในการสำรวจหากเปลือยเช่นกัน การเคลื่อนที่ของหากเปลือยส่วนใหญ่อาศัยการหดและยืดตัวของกล้ามเนื้อเพื่อเคลื่อนไปข้างหน้า หากเปลือยหลายชนิดสามารถว่ายน้ำโดยการดึงตัวออกจากพื้นเข้าสู่ร่องน้ำ ซึ่งการว่ายน้ำนั้นเป็นการหนีผู้ล่าอีกวิธีหนึ่งของหากเปลือยด้วย

หากเปลือยแต่ละชนิดกินอาหารที่แตกต่างกัน อาหารของหากเปลือย เช่น ฟองน้ำ ไซดรอย์ เพรียงหัวหมอย ปูและกุ้งขนาดเล็ก รวมถึง ปะการัง คอกไไม้ทะเล สาหร่ายทะเล หรือหอยสัมภาระ เป็นต้น โดยมีวิวัฒนาการที่เรียกว่า radula ทำหน้าที่เป็นพันที่ใช้ในการบุกคินอาหาร ซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกัน หากเปลือยบางชนิดกินเนื้อห้องท้อง น้ำ หรือบางชนิดจะทำการเจาะและดูดของเหลวจากเนื้อเป็นอาหาร ทั้งนี้ radula ของหากเปลือยมีรูปร่างแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอาหารนั้น อวัยวะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ

หากเปลือยคือ cerata ซึ่งทำหน้าที่เป็นเหจึก ซึ่งลักษณะที่แตกต่างกันของ cerata ที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน โดยการซูช่อออยู่บริเวณส่วนหลังของลำตัว จึงสามารถนำไปใช้ในการจำแนกชนิดของหากเปลือยได้ นอกจากนั้น บริเวณส่วนหัวของลำตัวหากเปลือยยังมีอวัยวะรับสัมผัสที่เรียกว่า rhinophores ซึ่งทำหน้าที่เป็นประสาทสัมผัสดลินและรสในน้ำทะเลเพื่อใช้ในการหาอาหาร rhinophores นี้มีรูปร่างที่หลากหลาย เช่น กัน

หากเปลือยเป็นสัตว์ที่เป็นกระเทียม โดยมีเพศผู้และเพศเมียอยู่ในตัวเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากเปลือยไม่สามารถผสมพันธุ์ภายในตัวเองได้ หากเปลือยส่วนใหญ่เป็นกระเทียมต่อครึ่ง มีเพียงบางชนิดที่เป็นเพศผู้เมื่อออยู่ในระบบวัยรุ่น และเปลี่ยนเป็นเพศเมียเมื่อถึงระยะโตเต็มวัย ระยะเวลาการผสมพันธุ์อาจนานนับชั่วโมงหรือเป็นวัน ทั้งนี้ หากเปลือยทำการหาคู่โดยใช้ประสาทรับสัมผัสราระเเกเม หรือใช้การสัมผัสร่างกายโดยตรงเพื่อแยกกลุ่ม หรือชนิด หากเปลือยทำการวางไข่ทันทีหลังการผสมพันธุ์ โดยวางไข่บนแหล่งอาหารหรือวางในบริเวณที่ใกล้เคียงกับแหล่งอาหารนั้น จำนวนไข่ที่วางแต่ละครั้งอาจสูงนับล้านฟอง หากเปลือยส่วนใหญ่ไม่มีพัฒนารูป การคุ้คลาดไป ยกเว้นบางชนิด เช่น หากเปลือย *Pteraeolidia ianthina* ที่มีการปักป้องคุ้คลาดไว้จนถึงระยะฟักอ่อนมาเป็นตัว ตัวอ่อนที่ฟักอ่อนจากไข่ส่วนใหญ่เป็นแพลงก์ตอนในระยะแรก ซึ่งใช้เวลาอยู่ในมวลน้ำประมาณ 1-2 สัปดาห์ ก่อนจะระยะเปลี่ยนแปลง (metamorphosis) เป็นระยะวัยรุ่นที่มีลักษณะคล้ายพ่อแม่

ถึงแม้ว่าหากเปลือยมีขนาดเล็ก แต่มีสัตว์หรือพืชบางชนิดที่อาศัยอยู่ร่วมกับหากเปลือย เช่น ถั่วหรือบุขนาเด็ก สาหร่ายและแพลงก์ตอน ที่อาศัยอยู่ร่วมกับหากเปลือยนี้ส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการหากเปลือยค้านความปลดปล่อยจากผู้ค้า เมื่อจากการที่หากเปลือยมีการสะสมพิษในร่างกายนั้นเอง

ปัจจุบัน หากเปลือยหลายชนิด ได้รับความสนใจอย่างมาก จากการที่สารพิษหรือสารทุติยภูมิที่สะสมในร่างกายของหากเปลือยนี้มีฤทธิ์ทางชีวภาพ โดยแสดงความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็งหลายชนิด ทำให้มีการศึกษาสารทุติยภูมิมากกว่า 300 ชนิด จากหากเปลือย เช่น หากเปลือย *Jorunna funebris* ที่พบกระจายทั่วไปในน่านน้ำไทย สามารถผลิตสารในกลุ่ม renieramycins ที่แสดงความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็ง โดยหากเปลือย *Jorunna funebris* ได้รับสารทุติยภูมิก่อนนี้จากการกินฟองน้ำสีน้ำเงิน *Xestospongia* sp. เป็นอาหาร ปัจจุบัน ภาควิชาเภสัชเวช คณะเภสัชศาสตร์ และภาควิชาพยาบาลศาสตร์ ทางทะเล คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ร่วมดำเนินการศึกษาสารที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพในหากเปลือย รวมถึงหารือการผลิตสิ่งมีชีวิตที่นำมาศักดิ์สารที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพ โดยปราศจากการรบกวนระบบภูมิเวสในธรรมชาติ

ถึงแม้ว่าหากเปลือยเป็นสัตว์ที่มีขนาดที่เล็กเมื่อเปรียบเทียบกับสัตว์ทะเลกลุ่มอื่น ในแนวประการัง แต่หากเปลือยได้แสดงความสามารถสำคัญทั้งต่อระบบภูมิเวสและมีประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เช่น กัน โดยเฉพาะความสำคัญในการนำมาศักดิ์สารที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพในด้านเภสัชกรรม รวมถึง เป็นสัตว์ที่นิยมนำมาใช้ในการศึกษาด้านสรีรวิทยาของสัตว์ทะเล ไม่มีกระดูกสันหลัง เนื่องจากความอ่อนนุ่มของลำตัวที่ทำให้สามารถสังเกตอวัยวะภายในได้โดยง่าย

หากเปลือยทั่วโลกมีประมาณ 900 ชนิด แต่มีเพียงประมาณ 88 ชนิดเท่านั้นที่มีรายงานในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่ที่พบขึ้นอยู่ในกลุ่มหากเปลือยที่พบมาก จากการศึกษาความหลากหลายของหากเปลือยบริเวณอุทยานแห่งชาติหาด ขนอม-หมู่เกาะทะลี พบรากเปลือยทั้งหมด 15 ชนิด จาก 8 วงศ์ หากเปลือยกกลุ่มเด่นที่พบได้แก่ กลุ่ม Phyllidiidae หรือที่รู้จักกันในชื่อว่าหากเปลือยปูม นอกราชอาณาจักรนี้ หากเปลือย *Jorunna funebris* ที่สามารถผลิตสารที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพได้นั้นสามารถพบรากระบะทั่วไป เช่นเดียวกับพื้นที่อื่นในอ่าวไทย

เขียนโดย พศ. ดร. สุชนา ชวนิชย์

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์พล สิทธิทวีพัฒน์. 2544. การศึกษานิคมและการแพร่กระจายของทากเปลือยในแนวปะการังของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 250 หน้า.
- นำพร อินสิน, พงศ์พ โยม พุลรัต, ลักษดา เตชะวิริยะทวีสิน. 2548. การวิเคราะห์ชนิดและปริมาณของสารกลุ่มบิสเทตราไอโอดีโอไซค์โนเลนและคาโลอยด์จากทากเปลือย *Jorunna funebris* ด้วย HPLC. โครงการปริญญาโท. คณะเภสัชศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 36 หน้า.
- Coleman, N. 2001. 1001 Nudibranchs : Catalogue of Indo-Pacific Sea Slugs. Agency Limited, 144 pp.
- Marshall, J. G. and R. C. Willan. 1999. Nudibranchs of Heron Island, Great Barrier Reef. Backhuys Publishers Leiden, Netherlands. 257 pp.
- Suwanboorux,K., S. Amnuopol, A. Plubrukarn, S. Pummangura, A. Kubo, C .Tanaka, and N. Saito. 2003. Chemistry of renieramycins Part 3 : Isolation and structure of stabilized renieramycin type derivatives possessing antitumor activity from Thai sponge *Xestospongia* sp., pretreated with potassium cyanide. Journal of Natural Product, 66 : 1441-1446.
- Thompson, T. E. 1976. Biology of Opisthobranch Molluscs Volume 1. The Ray Society, London. 207 pp.

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทางปูมดำ

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Phyllidiella nigra* (van Hasselt, 1824)

ชื่อวงศ์ *Phyllidiidae*

พนตามแนวปะการัง บนก้อนหิน มีสีดำทั้งตัวและมีปุ่มเป็นสีชมพู ขาว หรือแดง ที่เรียงกระชาตามลำตัว กินฟองน้ำเป็นอาหาร พบรáiทั่วไปในเวลากลางวัน

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Black Phyllidiella

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทางปูมเหลือง

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Phyllidia coelestis* Bergh, 1905

ชื่อวงศ์ *Phyllidiidae*

พนตามแนวปะการัง กินฟองน้ำเป็นอาหาร ลำตัวจะมีเส้นสีดำพาดยาวขนาดก้นในแต่ละเส้น และมีปุ่มเป็นสีเหลือง ออกหากินในเวลากลางวัน

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Celestial Phyllidia

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากปูมขาวเหลือง

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Phyllidia cf. elegans* Bergh, 1869

ชื่อวงศ์ Phyllidiidae

* ลำตัวมีปูมสีเหลืองที่ยกตัวสูงขึ้นมาจากตัวมาก และพื้นลำตัวเป็นสีขาว มีลายดำพาดตามตัวไม่มากนัก พบได้ทั่วไปค่อนกลางวันบริเวณแนวปะการัง กินฟองน้ำเป็นอาหาร

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Elegant Phyllidia

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเบลือยฟราบลิน่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Flabellina rubrolineata* (O'Donoghue, 1929)

ชื่อวงศ์ Flabellinidae

พบได้ทั่วไปตามก้อนหิน หรือปะการังที่ตายแล้วที่มีไครอยด์ปกคลุม กินไไซครอยด์เป็นอาหาร สีของเหงือก (cerata) อาจเปลี่ยนแปลง ได้ขึ้นอยู่กับชนิดของไไซครอยด์ที่กิน และปริมาณที่กิน ส่วนใหญ่จะออกหากินในเวลากลางวัน ขนาดประมาณ 2-3 เซนติเมตร พอกนีจะมีฟันที่แข็งแรงเพื่อใช้ในการกัดอาหาร ลำตัวจะประกอบไปด้วยเหงือกที่มีการเรียงตัวเป็นแฉว ปลายของเหงือกแต่ละอันจะมีถุงสำหรับเก็บเซลล์ที่มีพิษเพื่อใช้ในการต่อสู้ ต่ำ ซึ่งเซลล์พิษเหล่านี้ได้มาจากอาหารที่กินเข้าไป

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากปูมขาวเหลือง

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Phyllidia cf. elegans* Bergh, 1869

ชื่อวงศ์ Phyllidiidae

* ลำตัวมีปูมสีเหลืองที่ยกตัวสูงขึ้นมาจากตัวมาก และพื้นลำตัวเป็นสีขาว มีลายดำพาดตามตัวไม่มากนัก พบได้ทั่วไปค่อนกลางวันบริเวณแนวปะการัง กินฟองน้ำเป็นอาหาร

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Elegant Phyllidia

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเบลือยฟราบลิน่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Flabellina rubrolineata* (O'Donoghue, 1929)

ชื่อวงศ์ Flabellinidae

พบได้ทั่วไปตามก้อนหิน หรือปะการังที่ตายแล้วที่มีไครอยด์ปักคุณ กินไไซครอยด์เป็นอาหาร สีของเหงือก (cerata) อาจเปลี่ยนแปลง ได้ขึ้นอยู่กับชนิดของไไซครอยด์ที่กิน และปริมาณที่กิน ส่วนใหญ่จะออกหากินในเวลากลางวัน ขนาดประมาณ 2-3 เซนติเมตร พอกนีจะมีฟันที่แข็งแรงเพื่อใช้ในการกัดอาหาร ลำตัวจะประกอบไปด้วยเหงือกที่มีการเรียงตัวเป็นแฉว ปลายของเหงือกแต่ละอันจะมีถุงสำหรับเก็บเซลล์ที่มีพิษเพื่อใช้ในการต่อสู้ ต่ำ ซึ่งเซลล์พิษเหล่านี้ได้มาจากอาหารที่กินเข้าไป

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยปุ่มใส

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Tuberclose Dendrodoris

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Dendrodoris denisoni* (Angas, 1864)

ชื่อวงศ์ Dendrodorididae

พบตามพื้นทราย กินฟองน้ำเป็นอาหาร ลำตัวจะมีปุ่มใสคล้ายกับคนที่ปืนโรคอีสุกอีใส และมีจุดสีน้ำเงินประดู่อยู่ตามลำตัว มีเหจือกที่เป็นพุ่มอยู่ด้านท้ายของลำตัว ออกหากินในเวลากลางวัน ทากเปลือยชนิดนี้เป็นชนิดที่พบครั้งแรกในน่านน้ำประเทศไทย

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยแม่คันมัน

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Great Phyllodesmium

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Phyllodesmium magnum* Rudman, 1991

ชื่อวงศ์ Facelinidae

มีขนาดประมาณ 10 เซนติเมตร ลำตัวเป็นสีชมพูอ่อนถึงเข้ม cerata จะมีขนาดใหญ่และมีวนขึ้น ทากเปลือยชนิดนี้กินพวกปะการังอ่อน *Sarcophyton* sp. เป็นอาหาร พบรได้ไม่ค่อยบ่อยนักในประเทศไทย เนื่องจากทากเปลือยชนิดนี้กินพวกปะการังอ่อนเป็นอาหาร มันจึงมีต่อมหลังเมือกขนาดใหญ่อยู่ที่เท้าและปาก เพื่อป้องกันการถูกต่อยจากปะการังอ่อนในขณะที่กำลังกินอาหาร

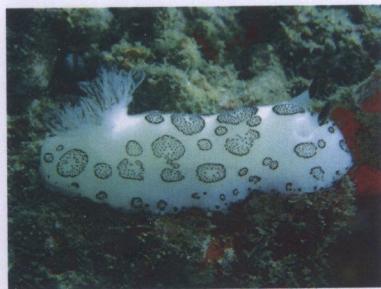
ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยແບນ

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Rayed Platydoris

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Platydoris dierythros* Fahey & Valdés, 2003

ชื่อวงศ์ Dorididae

ทากเปลือยเนี้ยมีลักษณะคล้ายหนอนตัวແບນคือ มีลำตัวที่แบนราบ แต่ต่างจากหนอนตัวແບนตรงที่มีเหงือกที่เป็นพุ่มอยู่ที่ด้านท้ายของลำตัว สีของลำตัวจะเป็นสีโทนน้ำตาล เพื่อใช้ในการพรางตัวให้เข้ากับก้อนหิน พบรตามก้อนหิน หรือซากปะการัง กินฟองน้ำเป็นอาหาร ส่วนใหญ่จะออกหากินในเวลากลางวัน ทากเปลือยชนิดนี้เป็นชนิดที่พบครั้งแรกในประเทศไทย

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยโอลันนา

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Funeral Jorunna

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Jorunna funebris* (Kelaart, 1858)

ชื่อวงศ์ Dorididae

ทากเปลือยชนิดนี้มีลำตัวที่มีพื้นขาว และมีจุดดำกระกระจายอยู่บนลำตัว พบรได้ทั่วไปบนก้อนฟองน้ำสีน้ำเงิน *Xestospongia* sp. และกินฟองน้ำสีน้ำเงินเป็นอาหาร นักวิทยาศาสตร์ได้กันพบว่าทากเปลือยชนิดนี้สร้างสารทุคิยภูมิที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพกลุ่ม renieramycins ซึ่งสารกลุ่มนี้มีความเป็นพิษต่อเซลล์มะเร็ง

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยขาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Chromodoris preciosa* (Kelaart, 1858)

ชื่อวงศ์ Chromodorididae

ลำตัวสีขาว และมีขอบสีแดงเหลืองรอบลำตัว ส่วนของเหงือกที่อยู่ด้านท้ายของลำตัวและอวัยวะรับสัมผัสที่ขึ้นด้านหน้าจะเป็นสีแดง หรือสีม่วงอ่อน พบรตามก้อนปะการังที่ตายแล้ว หรือหิน ทากเปลือยชนิดนี้เป็นชนิดที่พบครั้งแรกในประเทศไทย

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยลิ้นแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Glossodoris cincta* (Bergh, 1888)

ชื่อวงศ์ Chromodorididae

พบได้ค่อนข้างจะยาก อยู่ตามแนวปะการัง ลำตัวจะออกสีแดงอ่อนจนถึงสีแดงเข้ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่พบ ลำตัวจะหนาและนิ่มคล้ายลิ้น ขอบของลำตัวมีสีขาวและน้ำเงิน มีขนาดตัวที่ใหญ่ประมาณ 5 เซนติเมตร กินพวงฟองน้ำเป็นอาหาร มันจะวางไว้เมื่อันริบบิน สีของໄส์ที่เป็นริบบินจะเป็นสีขาว ทากเปลือยชนิดนี้เป็นชนิดที่พบครั้งแรกในประเทศไทย

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยทองหยิน

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Black-Margined Glossodoris

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Glossodoris atromarginata* (Cuvier, 1804)

ชื่อวงศ์ Chromodorididae

พบได้ทั่วไปตามแนวปะการัง กินฟองน้ำเป็นอาหาร ขอบของลำตัวหรือ mantle จะพับขึ้นมา และมีเส้นสีดำอยู่ที่ขอบ มันจะวางไข่แบบเป็นริบบิน ลักษณะคล้ายกับดอกกุหลาบสีขาว

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทากเปลือยอินเดีย

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Indian Armina

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Armina Rafinesque, 1841*

ชื่อวงศ์ Arminidae

พบตามพื้นท้องทะเล ส่วนใหญ่จะออกหากินในเวลากลางคืน กินพวงป่ากากทะเลเป็นอาหาร โดยการบุดปากภาษาทะเลขึ้นมา ไข่ของมันมีลักษณะเป็นเส้นคล้ายกับเจลลี่ และจะวางไข่บนพื้นทะเล ซึ่งจะต่างจากทากเปลือยชนิดอื่นที่ส่วนมากจะวางไข่เป็นแบบบริบบินและวางไข่บนพื้นที่แข็ง ลำตัวมีเส้นสีขาวตามยาวของลำตัว มีเท้าสีดำ และมีเส้นที่ขอบเท้าเป็นสีส้ม

ชื่อทั่วไป (ไทย) ทางเปลือยบนแนล่า

ชื่อทั่วไป (อังกฤษ) Rowland's Bornella

ชื่อวิทยาศาสตร์ (scientific name) *Bornella* Adams & Reeve, 1848

ชื่อวงศ์ Bornellidae

* ทางเปลือยชนิดนี้พบอยู่ตามก้อนหิน ซอกหิน หรือบนไฮครอยด์ กินไฮครอยด์เป็นอาหาร พนไดไม่ค่อยบ่อญักในประเทศไทย cerata จะมีลักษณะหนาและแตกเป็นกิ่ง มีวงเด้งอยู่ตรงปลาย cerata และมีเส้นสีแดงคาดอยู่ตามตัว สามารถว่ายน้ำได้ ทางเปลือยชนิดนี้เป็นชนิดที่พบครั้งแรกในน่านน้ำประเทศไทย

สรุปกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลงานจากโครงการไปใช้ประโยชน์

ได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย รวมทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับหากเปลี่ยนไปเผยแพร่ในงานประชุมของ BRT ปี พศ. 2549 2550 และ 2551
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย รวมทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับหากเปลี่ยนไปเผยแพร่นำเสนอให้กับนักวิจัย ที่มาเข้าร่วมในโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านอนุกรรภวิชาและพิพิธภัณฑ์รพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง ของสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน จังหวัดภูเก็ต ปี พศ. 2549
3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย รวมทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับหากเปลี่ยนไปเผยแพร่นำเสนอให้กับนักเรียน รุ่นแม่ยมปลายที่มาเข้าร่วมในโครงการ Marine Camp ที่ภาควิชาจัดขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม 2550 และ 2551

สรุป OUTPUTS ที่ได้รับจากการดำเนินงาน

ชื่อโครงการวิจัย ความหลากหลายของทากเปลือยบริเวณอุทยานแห่งชาติดอยขอนом-หมู่เกาะทะเลใต้

จังหวัดนครศรีธรรมราช

(รหัสโครงการ BRT R_149015)

ตั้งแต่เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2549 ถึง มกราคม พ.ศ. 2552

1. การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ

1.1 ตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว (published) จำนวน เรื่อง ดังนี้

(ระบุชื่อผู้แต่ง (Authors), ชื่อเรื่อง (Title), ชื่อวารสารพร้อม volume และเลขหน้า)

1.2 อยู่ระหว่างการตีพิมพ์ (in press) จำนวน เรื่อง ดังนี้

(ระบุชื่อผู้แต่ง (Authors), ชื่อเรื่อง (Title), ชื่อวารสาร)

1.3 อยู่ระหว่างส่งต้นฉบับให้วารสารวิชาการ (submitted) จำนวน เรื่อง ดังนี้

(ระบุชื่อผู้แต่ง (Authors), ชื่อเรื่อง (Title))

1.4 อยู่ในระหว่างการจัดทำต้นฉบับ (in manuscript) จำนวน 1 เรื่อง ดังนี้

(ระบุชื่อผู้แต่ง (Authors), ชื่อเรื่อง (Title))

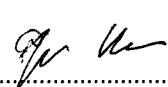
Chavanich, S., L. G. Harris, and V. Viyakarn. 2009. Diversity of nudibranchs in Thailand. Journal of Natural History. (impact factor 0.732)

2. การตีพิมพ์ผลงานในรูปแบบ Proceedings/คู่มือ/หนังสือ หรืออื่นๆ (โปรดระบุ) จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้
สุชนา ชวนิชย์ 2550 ทากเปลือย ใน วิสุทธ์ ใบไม้ และ รังสิตา ตันฑะเลขา (บรรณาธิการ) ลอมหายใจหมู่
เกาะทะเลใต้ จัดพิมพ์โดยโครงการ BRT โรงพิมพ์กรุงเทพ จำกัด หน้า 124-144

สุชนา ชวนิชย์ Larry G. Harris และ วรณพ วิยกัญจน์ 2552 ทากเปลือยในประเทศไทย (กำลัง
ดำเนินการ)

3. การนำเสนอผลงานในรูปแบบโปสเตอร์ จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้
ในการประชุมวิชาการประจำปีโครงการ BRT ครั้งที่ 10 11 และ 12

4. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี โท เอก ในโครงการ จำนวน - คน ดังนี้
(ระบุชื่อนักศึกษา, ชื่อวิทยานิพนธ์, ระดับการศึกษา)

ลงนาม.....

ผู้รับทุน

วันที่..... 15 มิ. 52